

Sygn. akt: I C 1144/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Hubert Wnorowski
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2023 r. w K. sprawy

z powództwa J. K.

przeciwko B. (...) z siedzibą w R. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od pozwanej B. (...) z siedzibą w R. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 11 542,65 zł (jedenaście tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote i sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 03.06.2020r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 1144/20

UZASADNIENIE

Powód J. K. - reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika - pozwem wniesionym w dniu 16 grudnia 2020 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. (...) z siedzibą w R. kwoty 26 542,65 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w dniu 28 stycznia 2020 r. doszło do wypadku drogowego w wyniku którego śmierć poniosła matka powoda H. K., a powód J. K. doznał obrażeń ciała. Bezpośrednio po wypadku powód został zabrany do Szpitala (...) w K. z uwagi na silne dolegliwości w odcinku szyjnym. Na podstawie przeprowadzonych badań rozpoznano u niego m.in. skręcenie i naderwanie szyjnego odcinka kręgosłupa. Powodowi zalecono stosowanie kołnierza ortopedycznego przez 2 tygodnie oraz wizyty kontrolne i przyjmowanie leków przeciwbólowych. W dniu 10.02.2020 r. w trakcie wizyty kontrolnej zalecono dalsze stosowanie kołnierza przez 10 dni i przyjmowanie leków przeciwbólowych. Na kolejnej wizycie 20 lutego 2020 roku zdjęto powodowi kołnierz i stwierdzono drętwienie 3 i 4 palca ręki lewej, a na następnej wizycie w marcu 2020 roku bolesność okolicy stawu barkowo obojczykowego. Leczenie zakończono 20 kwietnia 2020 roku, jednak dolegliwości bólowe trwają do dzisiaj.

W wyniku zgłoszenia szkody decyzją z dnia 2 czerwca 2020 r. pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe uznało swoją odpowiedzialność za szkodę na osobie doznanej przez poszkodowanego co do zasady i przyznało powodowi 3 457,35 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę.

Pozwana B. (...) z siedzibą w R. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana przyznała, iż nie kwestionuje swojej odpowiedzialności jako ubezpieczyciela pojazdu, którym wyrządzono szkodę, jak również okoliczność, że przyznała powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 3 457,35 zł.

Zdaniem pozwanej żądanie zadośćuczynienia przez powoda w wysokości 26 542,65 zł nie zasługuje na uwzględnienie jako nieudowodnione i prowadzące do znaczącego wzbogacenia powoda.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 28 stycznia 2020 roku na drodze (...) ma odcinku Ł. – W. gm. S. miał miejsce wypadek drogowy, w wyniku którego śmierć poniosła matka powoda H. K. a obrażeń ciała doznali J. S. i J. K.

Wezwana na miejsce karetka pogotowia zabrała do szpitala (...). Powodowi udzielono pomocy poprzez podanie iniekcji ze środkiem przeciwbólowym. Zaraz po odjeździe karetki powód również został zawieziony do szpitala przez swojego brata P. K. z uwagi na silny ból w szyi.

Badanie powoda przeprowadzone w Szpitalu (...) w K. wskazało na skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Jeszcze tego samego dnia powód został wypisany ze szpitala z zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego przez 2 tygodnie, przyjmowania leków przeciwbólowych i ze skierowaniem do poradni urazowo – ortopedycznej.

Na wizytę kontrolną powód zgłosił się 10 lutego 2020 roku, w trakcie której zalecono dalsze stosowanie kołnierza ortopedycznego (10 dni) oraz przyjmowanie środków przeciwbólowych. Na kolejnej wizycie J. K. zdjęto kołnierz, stwierdzono drętwienie 3 i 4 palca lewej ręki, podczas kolejnych wizyt wskazano na pojawiającą się bolesność prawego barku, wstrzyknięto do stawu lek D. – M., a w dniu 20 kwietnia 2020 roku zakończono leczenie.

(dowód : dokumentacja medyczna k. 13- 22 , zeznania powoda k. 163v-164. Zeznania świadka k. 163)),

W wyniku wypadku z dnia 28.01.2020 r. powód doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Uraz ten spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 2,5 %. Powód odczuwał dolegliwości powypadkowe średniego stopnia przez około 2 miesiące po zdarzeniu, zredukowane unieruchomieniem w kołnierzu szyjnym oraz lekami przeciwbólowymi. W chwili obecnej u powoda występują ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz utrzymujący się zespół bólowy. W przyszłości mogą występować dolegliwości bólowe.

(dowód : opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii dr A. M. k.66-70 i opinia uzupełniająca k.99 oraz opinia biegłego z zakresu neurologii dr G. P. k. 140 - 142)

W dacie wypadku powód miał 57 lat, utrzymywał się z renty socjalnej i prac dorywczych. Bezpośrednio po kolizji bolała go szyja, następnie pojawiło się drętwienie palców lewej ręki i ból barku. Okresowo bóle pojawiają się do dnia dzisiejszego. Powód musiał zrezygnować z wykonywania niektórych czynności np. rąbanie drewna, pomoc przy żniwach.

(dowód : zeznania powoda k. 163v-164, zeznania świadka k. 163).

Powód zgłosił szkodę pozwanej spółce. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego B. (...) z siedzibą w R. przyjęła odpowiedzialność za szkodę i wypłaciła zadośćuczynienie w wysokości 3 457,35 zł.

(dowód: bezsporne; pismo z dnia 02.06.2020 r. k. 23).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów przedłożonych przez powoda oraz pozwanego, w tym w szczególności zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej, albowiem ich wiarygodność nie budzi wątpliwości, nie była kwestionowana przez strony. Sąd dał także w znacznej części wiarę zeznaniom przesłuchanego w sprawie świadka oraz powoda, w szczególności co do okoliczności wypadku, doznanego urazu oraz podejmowanego leczenia. Sąd uwzględnił też opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii oraz opinię biegłego z zakresu neurologii.

Przechodząc do wyjaśnienia podstawy prawnej dochodzonego roszczenia wskazać należy, że stosownie do treści art. 822§1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłaty określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Wskazać należy, iż bezsporna była odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń jako ubezpieczyciela sprawcy szkody. Pozwana spółka przyznała też przyjęcie od powoda zgłoszenia szkody i przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego, w wyniku którego przyznała i wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 3 457,35 zł. Spór stron dotyczył zatem wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi.

Stosownie do art. 444§1 kc w zw. z art. 445§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przy ustaleniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd kierował się przyjętymi w orzecznictwie kryteriami oceny rozmiaru krzywdy takimi jak rozmiar, rodzaj i okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (vide m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Sąd miał na uwadze, iż doznane przez powoda uszkodzenia ciała w wyniku zdarzenia z dnia 28.01.2020 r. skutkowały uszczerbkiem na zdrowiu powoda. W tym zakresie Sąd w całości podzielił wnioski opinii biegłych, z których wynika, że uraz ten spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 2,5 %. Powód odczuwał dolegliwości powypadkowe średniego stopnia przez około 2 miesiące po zdarzeniu, zredukowane unieruchomieniem w kołnierzu szyjnym oraz lekami przeciwbólowymi. W chwili obecnej u powoda występują ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz utrzymujący się zespół bólowy. W przyszłości mogą występować dolegliwości bólowe.

Sąd podzielił wskazaną opinię jako jasną, pełną, logiczną, zgodną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, opartą na dokumentacji medycznej powoda związanej z leczeniem doznanego urazu, opinie też nie były ostatecznie kwestionowane przez strony.

Sąd dał przy tym wiarę zeznaniom powoda i świadka w części dotyczącej dolegliwości bólowych, ograniczeń w wykonywaniu niektórych czynności i prac. W tym zakresie zeznania te są spójne z opiniami biegłych i znajdują potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, w tym fakt doznania przez powoda w wyniku wypadku z dnia 28.01.2020 r. urazu w postaci skrzywienia kręgosłupa szyjnego i związanych z tym dolegliwości bólowych utrzymujących się przez okres

około 2 miesięcy, a w mniejszym stopniu również do dnia orzekania, konsekwencją czego było pewne ograniczenie w codziennym funkcjonowaniu należało w ocenie Sądu przyjąć, iż powodowi należy się zadośćuczynienie w wysokości 15 000 zł jako adekwatne w okolicznościach niniejszej sprawy do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda.

Wskazać przy tym należy, iż doznane przez powoda uszkodzenia ciała nie wiązały się z koniecznością dłuższego pobytu w szpitalu, ani przechodzenia długotrwałych i skomplikowanych zabiegów leczniczych. Powód po zdarzeniu nosił wprawdzie kołnierz ortopedyczny, nie był jednak całkowicie unieruchomiony, ograniczenia w jego funkcjonowaniu polegały na tym, że nie mógł skrócić szyi. Leczenie powoda ograniczyło się do zabiegów leczniczych takich jak noszenie kołnierza ortopedycznego oraz przyjmowania leków przeciwzapalnych czy przeciwbólowych w razie potrzeby oraz iniekcji do stawu.

Skutki wypadku z dnia 28.01.2020 r. wpłynęły co prawda w trwały sposób na życie powoda, ale zmiany zachowań nie były bardzo znaczące.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż kwota 15 000 zł zadośćuczynienia od pozwanego na rzecz powoda w okolicznościach sprawy jest kwotą adekwatną w rozumieniu art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc do doznanej przez powoda krzywdy na skutek uszkodzenia ciała w wyniku wypadku z dnia 28.01.2020 r. Z uwagi, iż pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe uznając swoją odpowiedzialność za skutki przedmiotowego wypadku wypłaciło powodowi kwotę 3457,35 zł Sąd zasądził od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń kwotę 11 542,65 zł. Dalej idące w tym zakresie żądania powoda Sąd oddalił jako zbyt wygórowane i nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy, w szczególności rozmiarze doznanej krzywdy.

Rozstrzygając w przedmiocie żądania pozwu co do zasądzenia odsetek od zasądzonej na rzecz powoda należności Sąd uznał za zasadne żądanie pozwu zasądzenia odsetek od następnego dnia od daty wydania decyzji o wysokości zadośćuczynienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc znosząc je wzajemnie, bowiem powód wygrał proces w około 45 %.